

Un Test si Un Semn

Written by Ralph Larson

Testele sunt parte a experientelor noastre zilnice. Avioanele sunt testate, automobilele sunt testate, chiar si oamenii sunt testati. Aceste testari sunt facute cu intentia de a ne usura de stres atunci cand nu stim ce va face un produs sau o persoana cind sint puse in functiune.

Motivul testarii este prezicerea. Ce se va intimpla daca acest barbat va practica medicina? Ce se va intimpla daca aceasta femeie va fi profesoara? Ce se va intimpla daca acest automobil va fi pus pe sosea? Ce se va intimpla cu acest avion daca va fi pus in aer? Acestea sint felurile de intrebari la care testarea in avans incearca sa raspunda astfel incit elementul de risc sa fie redus.

Testarea persoanelor este mult mai dificila decit testarea produselor. O demonstratie a acestei probleme poate fi vazuta in sistemul legal al Statelor Unite. Eliberarile "pe cuvint" ce au intentia sa certifice ca inculpatul a fost pe deplin reabilitat si ca este nepericulos sa fie repus in societate, primesc mult criticism astazi deoarece testele judecatorilor aparent au fost gresite. Exista un numar ingrijorator de astfel de cazuri, unde repetarea actelor de delicventa este comisa de cei astfel eliberati. Oameni inocenti devin victime si isi inalta glasul pentru o mai buna solutie a problemei.

Sint sigur ca acesti oameni ce elibereaza "pe cuvint" nu sint nesinceri sau iresponsabili. Ei trebuie sa fie interesati ca si ceilalti in siguranta familiilor lor. Eu cred ca problema vine dintr-o imperfecta metoda de testare, din care rezulta multe greseli. Aceste greseli constau in faptul ca multi acuzati considerati reabilitati, sint defapt nereabilitati. Ca rezultat, societatea sufera, iar judecatorii in cauza sint criticati. Eu consider ca cea mai mare nevoie in aceasta situatie este o testare superioara de unde comportamentul uman poate fi prezis cu mai multa siguranta.

Nu este oare si Isus implicat in aceeasi lucrare? El planuieste sa elibereze multi acuzati dintr-un mare penitenciar, Pamintul. El planuieste sa lase acesti acuzati sa intre in societatea lumilor necazute in pacat. Apoc.12:12 spune : " De aceea bucurati-va, ceruri si voi care locuiti in ceruri.."

Multe lumi in care traiesc fiinte necazute nu au cunoscut niciodata mizeriile pacatului si nici nu vor sa le cunoasca. Astfel, Domnul Hristos este pus in situatia de a elibera "pe cuvint" pe acesti acuzati. El are nevoie de un test care sa certifice un acuzat ca fiind reabilitat si pus in stare de libertate intr-o societate nepatata a Universului. Trebuie sa fie un test pe care Universul sa-l poata observa si intelege.

Cosiderati ce s-ar cere intr-un astfel de test. In primul rind, s-ar cere ceva care poate fi folosit uniform in toate partile pamintului. In al doilea rind, s-ar cere un test ce poate fi folosit de oamenii din toate secolele si caracteristicile. In al treilea rind, ar trebui sa fie

cinstit si corect in continut, nu bazat pe lucruri pe care oamenii le au in cantitati diferite. De exemplu, daca ar fi bazat pe bani, unii oameni ar fi pusi in inferioritate fata de altii. Daca ar fi

bazat pe proprietati, talent sau educatie, acelasi lucru s-ar intimpla si testul nu ar fi cinstit si corect. In al patrulea rind, daca trebuie sa fie satisfacator in aplicatie, nu ar trebui sa ceara oamenilor mai mult decit ei pot sa faca. In al cincilea rind, testul ar trebui sa fie unic, astfel incit motivatia sa fie clara. Daca Domnul ar cere ceva pentru un test ca oamenii sa faca din alte motive, rezultatele ar fi confuze si neclare.

Ce lucru este in lume care intilneste toate aceste criterii? Ma pot gindi la un singur lucru pe care persoanele din toate secolele le au in egala masura, oriunde, si acest lucru se numeste TIMP. Intr-o saptamina data, fiecare om are acelasi numar de zile, ore, minute si secunde. Astfel, se pare ca timpul poate fi folosit ca test fara discriminare impotriva nimanui...

Dar cum se poate acest test pune in vigoare? Poate exista o cerinta ca o anumita cantitate de munca sa fie facuta intr-o anumita cantitate de timp? Pare a fi o idee buna, dar imediat descopera probleme de discriminare si motivatie. Unii nu pot sa munceasca, iar altii trebuie sa lucreze mai putin decit altii din motive ce sint in afara controlului lor. In privinta motivatiei, putem observa ca oamenii lucreaza din motive ce nu au nimic in comun cu religia sau loialitatea catre Hristos, deoarece exista beneficii din munca care nu sint religioase in natura, ca de exemplu beneficiul cistigului material, beneficiul exercitiului fizic si beneficiul unui lucru indeplinit sau produs. Astfel, motivatia intr-un "timp-munca" test ar fi neclar, facind rezultatele unui astfel de test indoielnice si dificil sa fereasca discriminarea.

Dar despre folosirea recreationala a timpului? Din nou, unii oameni nu sint in stare sa se incadreze in recreatie, iar unii se bucura de recreatie din motive ce nu au nimic in comun cu religia. Daca ne gindim sa cerem un anumit timp de studiu, meditatie, sau autoimbu-natatire, aceeasi problema ar fi prezenta, intr-un anumit grad. Intr-un test unde folosirea timpului este inclusa pentru oricare din aceste motive, discriminarea va fi dificil de ferit si motivul neclar. Deci, ce ne-a mai ramas?

Ce ar fi ... odihna? Nu oricine poate lucra, dar oricine se poate odihni. Chiar daca poate aparea ca motivatia este inca neclara, deoarece exista beneficii nereligioase din odihna, exista o cale de a rezolva problema si de a face timpul petrecut in odihna un test adecvat. Daca s-ar cere simplu ca o portiune de timp sa fie folosita pentru odihna, ar putea exista beneficii care nu ar fi religioase in natura, iar odihna poate fi obtinuta intr-o varietate de cai pentru a cistiga aceste beneficii. Oamenii pot lucra lucra jumatate de zi si jumatate se pot odihni, sau pot lucra o zi si o zi se pot odihni, sau se pot odihni o zi din cinci sau o zi din sase, sau chiar din sapte, si pot acumula beneficii din odihna, chiar daca ei nu au avut nimic religios in minte ...

Dar totusi exista ceva care poate face odihna un test valabil. Daca o cerinta ar fi facuta astfel incit fiinte umane sa se odihneasca intr-o perioada specifica de timp pe care Domnul o alege, ar fi cel mai adecvat test, deoarece ar fi arbitrar. Nu ar fi justificat de o corecta motivatie sau ratiune; ci simplu ar atesta voia Domnului. Daca Hristos ar fi sa specifice o perioada de 24 de ore din cele 168 ale saptaminii, si ar cere ca intrega familie umana sa foloseasca acest timp, si numai acest timp pentru odihna, unele riscuri ar fi implicate.

Cum ramine cu timpul cind o recolta este gata sa fie culeasa, or saminta sa fie plantata si conditiile climatice sint bune si poate nu vor mai fi la fel de bune niciodata? Cum ramine cu

aceste situatii? Cum ramine cu irigatia pentru ferme care vine numai in anumite zile? Multe situatii ce implica riscul pentru femeia sau barbatul carora li s-ar cere sa foloseasca acest timp, si nu altul, pentru odihna.

Va rog sa observati ca aceasta cerinta nu apeleaza la o clara motivatie. Odihna apeleaza la motivatie, la ratiune, dar o anumita zi , nu. Dar tocmai aceasta este necesar, deoarece cel mai mare test pe care il intimpina fiintele umane in relatie cu Dumnezeu este acesta : Ce facem noi cind Dumnezeu ne cere ceva ce noi nu intelegem? Acesta este cel mai mare din toate testele. Aceasta mi se pare sa fie intrebarea care ii intereseaza cel mai mult pe locuitorii altor lumi necazute in pacat.

Incarca sa te vizualizezi ca fiind un astfel de locuitor, unde niciodata nu a existat pacat. Aflii ca Isus planuieste sa elibereze acuzatii reabilitati chiar pe planeta unde tu locuiesti. Tu ai avea dreptul sa simti ceva ingrijorare. Ar fi normal sa intrebi ceva intrebari. "Doamne, crezi ca este un lucru sigur sa faci aceasta?". Domnul poate raspunde "Sint sigur de aceasta. Dar judeca pentru tine insuti. Lasa-Ma sa intreb acest candidat la viata vesnica citeva intrebari si vom vedea..."

Si Domnul intreaba pe pamintean : "Noi avem o cerinta ce spune ca nimeni nu trebuie sa omoare pe aproapele sau. Esti doritor sa asculi de aceasta cerinta?. Paminteanul raspunde " Da, este absolut normal. Sint de acord cu aceasta".

"Urmatoarea cerinta este ca tu nu trebuie se furi. Ce zici?"

" Da, are sens. Inteleg aceasta si sint de acord" "Sa nu depui marturie mincinoasa" spune Isus.

Acelasi raspuns este dat. "Bineinteles, este rezonabil, am sa cooperez". Si asa mai departe cu toate poruncile, exceptind a patra, Sabatul.

Atunci tu vei spune, "Nu, Doamne. El nu te asculta; el numai te aproba. In fiecare caz el va face voia ta deoarece i se pare a fi rezonabil. Dar considerind cunostinta si experienta lui limitata, poate fi foarte sigur ca in viitor, cindva in Univers sa existe o cerinta a guvernamentului Tau care sa nu fie "rezonabila" pentru el. Ce va face atunci? Aceasta este ce as vrea sa stiu".

Domnul este in stare sa raspunda, "Am anticipat aceasta problema si am creat in cele Zece Porunci o intrebare care sa o acopere". Aratind catre porunca a patra, El intreaba paminteanul, "Avem o cerinta : ziua a saptea a saptaminii sa fie dedicata odihnei si inchinarii si nu inclinarilor si cailor tale proprii. Ce ai de spus in privinta asta?"

Paminteanul poate raspunde, "Doamne, vad clar valoarea odihnei. Poti sa Te increzi deplin in mine in privinta odihnei. Dar in ceea ce priveste odihnirea intr-o anumita zi, eu nu vad nici un motiv de ce m-as odihni o zi cind o alta zi s-ar putea sa-mi convina mai mult."

Te vad pe tine spunind, "Nu Doamne! Noi nu-l vrem aici! El isi inalta motivatiile sale omenesti deasupra cerintelor Tale."

Dar, daca pe de alta parte paminteanul raspunde in privinta intrebarii despre Sabat, "Cred in odihna. In ceea ce priveste ziua de odihna, nu imi este clar pe deplin de ce o zi trebuie sa fie deosebita fata de restul, dar aceasta nu este nevoie sa-mi fie clar, Doamne; daca asta este ce vrei, pentru mine este hotarit si incheiat."

Atunci Domnul se intoarce catre tine si intreaba, "Ce crezi?" Tu vei raspunde, "Cred ca el este potrivit. Lasa-l sa vina."

Supremul test al unei persoane in relatie cu Dumnezeu este atunci cind motivul unei cerinte a lui Dumnezeu nu este clar pentru acea persoana, datorita limitarii ei intelectuale.

Problema teribila a pacatului a inceput cind Evei, in gradina Eden-ului, i-a fost pusă in fata o cerinta care ei i s-a parut fara sens. Pomul oprit "parea" a fi asemanator cu ceilalti pomi. Fructul era asemanator cu celelalte fructe, iar sarpele a mincat din el fara a fi distrus. Si totusi Dumnezeu a spus ca ea sa nu manince din acel fruct. Nu avea nici un sens, a gindit ea, absolut nici un sens.

Eva a fost confruntata cu decizia "Ce am de facut cind cererea lui Dumnezeu nu apare ca fiind rezonabila pentru mine." In esenta, ceea ce a ales Eva, a fost ca "Voi asculta pe Dumnezeu cind cerintele Sale par a fi rezonabile, dar cind ele par a nu fi rezonabile, nu voi asculta."

Aceasta atitudine - voi asculta cind inteleg cerintele Sale, si nu voi asculta cind nu inteleg cerintele Sale - reflecta gindirea a milioane de oameni din zilele noastre care se cheama ei insisi a fi crestini. Aceasta gindire nu indica o relatie corespunzatoare cu Dumnezeu.

Avraam a intinit acelasi test cind vocea Domnului, pe care o cunostea foarte bine si nu putea sa o confunde, i-a spus, "Ia pe fiul tau, singurul tau fiu Isac si adu-l ca jertfa pe Muntele Moria"...A spune ca aceasta avea sens, ar insemna o mare neintelegere a situatiei. A fost o porunca zdrobitoare pentru Avraam. Nu numai ca nu facea apel la motivatia lui, dar in acelasi timp distrugea toate sperantele si visele sale. Ca si Eva, Avraam a facut fata testului suprem: "Ce am eu de facut cind cerinta Domnului imi pare a fi fara o motivatie clara. Ce am sa fac cind Dumnezeu da o porunca pe care nu o inteleg?".

Avraam nu a luat aceeași decizie pe care a luat-o Eva. Avraam nu a spus, "Am sa-l ascult pe Dumnezeu sind Il inteleg, si nu am sa-L ascult cind nu am sa-L inteleg". Avraam a spus: "Am sa ascult porunca fie cind inteleg, fie cind nu..." Ca rezultat, el a devenit cunoscut ca fiind total credinciosilor, modelul celor care vor sa aiba o relatie cu Domnul Isus Hristos; un model al increderii, al credintei din dragoste si al subordonarii.

Isus a intilnit acelasi test la Ghetsemani. El a venit in gradina intristat in inima Sa deoarece stia ca sfirsitul este aproape. Isi dadea seama ca ceva incredibil de nesuportat avea sa fie parte a testului Sau - Separare de Dumnezeu. "Isus le-a zis atunci: 'Sufletul Meu este cuprins de o intristare de moarte; ramineti aici si vegheati impreuna cu Mine. Apoi a mers putin mai inainte, a cazut cu fata la pamint, si S-a rugat zicind: 'Tata, daca este cu putinta, departeaza de la Mine paharul acesta! Totusi nu cum voiesc Eu, ci cum voiesti Tu' " Matei 26:38,39. De trei ori S-a rugat aceasta rugaciune. Ce insemna aceasta rugaciune? Insemna, "Tata, Eu nu inteleg. Tata, este necesar pentru Tine sa Te indepartezi de la Mine?"

Uneori noi spunem fara prea mare convingere : "El a purtat greutatea pacatelor noastre". V- ati gandit vreodata ce inseamna aceasta? Inseamna respingere. Va dati bine seama ce inseamna sa primiti respingere din partea cuiva. Respingere din partea Celui Atotputernic aduce o intristare de nedescris sufletului. In Ghetsemani lui Isus i-a fost clar ca trebuie sa fie respins de Dumnezeu astfel incit sa poata purta pedeapsa celor pacatosi . In timp ce El simtea unitatea cu Tatal fiind rupta, S-a cutremurat si a strigat plin de durere, "De ce? Tata, nu exista alta cale? Eu nu inteleg!"

Soarta intregului Univers atirna in balanta in timp ce El se lupta cu aceasta problema. Si Universul a rasuflat usurat cind El a decis, "Am sa ascult, chiar daca nu inteleg. 'Totusi, faca- se nu voia Mea, ci voia Ta.' " Astfel, El a trecut cu bine cel mai important test.

Cel mai important test pe care il intineste orice fiinta umana nu este unul de martir. Comparativ este mai usor sa-ti predai viata pentru ceea ce intelegi pe deplin. Dar sa-ti predai viata cind nu intelegi, este un test mai mare, un test ce trebuie luat cu bine de oricine care vrea sa traiasca intr-un Univers nemarginit.

Provizia pentru odihna de Sabat este gasita chiar in inima celor Zece Porunci. Oferă un test de credinta, un test de dragoste, un test de subordonare. Odihna are motivatie. dar odihna intr-o anumita zi, nu este bazata pe nici o motivatie. Si tocmai Testul - Sabat ofera o cunoastere de sine deplina a oricarei fiinte umane sau oricarei fiinte din Univers : Ce face o persoana cind nu intelege? Va asculta ea oricum, indiferent de circumstate sau urmari? Sau isi va pune gindirea sa proprie deasupra poruncii lui Dumnezeu si nu va asculta?

Datorita acestui lucru sint mirat de acei teologi care recunosc o valoare morala in principiul de a te odihni din porunca a patra, dar nu vad nimic cu valoare morala in specificarea unui timp de odihna. Pentru mine, specificarea timpului este singura valoare morala acolo.

Odihna, in ea insasi, este un principiu al sanatatii, nu al moralitatii. Singura valoare morala inclusa in porunca a patra este ziua a saptea a acelei porunci.

In Apocalips 12 si 13, ne este prezentata un tablou al ultimei confruntari - confruntare intre lume si biserica. Ultima confruntare va fi asupra acestui test. Intrega lume va fi chemata sa faca propria ei decizie : Am sa ascult cind inteleg, si deasemenea cind nu inteleg?. "Septimea" Sabatului va fi Punctul Central. In Apocalips 7 citim ca va fi o sigilare a celor care au trecut cu bine testul, o certificare a faptului ca aceste persoane pot fi eliberate si sa locuiasca oriunde in Univers. Nu va mai exista nici o repetare a faradelegilor comise in trecut. Testul a fost luat si comportamentul lor din viitor este usor de prevazut.

"SFINTITI SABATELE MELE , CACI ELE SINT UN SEMN INTRE MINE SI VOI, CA SA STITI CA EU SINT DOMNUL , DUMNEZEUL VOSTRU ... " Ezechiel 20:20